

Aleg. 107.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie dyet i kosztów podróży urzędników Wydziału krajowego, którzy odbywają podróże urzędowe z tytułu nadzoru Wydziału krajowego nad gminami i reprezentacjami powiatowemi.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 15. Października 1881 uregulował Wys. Sejm należytości dyet i kosztów podróży funkcyonaryuszów przy Wydziale krajowym i zakładach krajowych.

Według przepisów tej uchwały należą się urzędnikom Wydziału krajowego następujące koszta podróży i dyety:

- a) za podróż koleją należytość za bilet II. klasy,
- b) za podróż końmi 1 zł. od mili i wynagrodzenie za myto,
- c) urzędnikom z płacą stałą 1.500 i wyżej dyety po 5 zł. na dzień,
urzędnikom z płacą stałą 1.000 zł. aż do 1.500 zł. po 4 zł. dziennie,
dla wszystkich innych urzędników po 3 zł. dziennie.

Porównując powyższą normę dyet i kosztów podróży z normą dyet i kosztów podróży jaka przed 15. Października 1881 obowiązywała, okazuje się znaczna redukcya co do kosztów podróży, gdyż poprzednio przyługiwało urzędnikom krajowym prawo obliczenia kosztów podróży według taryfy, ustanowionej dla urzędników państwowych.

W niedługim czasie po wejściu w wykonanie uchwały z d. 15. Października 1881 przekonał się Wydział krajowy na podstawie doświadczenia, że dyety i koszta podróży oznaczone w tej uchwale są niewystarczające, jak to następujący wywód okazuje:

Co do kosztów podróży:

Jeżeli urzędnik Wydziału krajowego wyjeżdża ze Lwowa fiakrem, — we Lwowie nie ma zresztą innych zaprzęgów do wynajęcia, — natenczas należytość 1 zł. od mili jest zupełnie nie wystarczającą, gdyż fiaker lwowski nie pojedzie za wynagrodzeniem po 1 zł. od mili.

Jeżeli urzędnik wyjeżdża na komisję koleją żelazną natenczas należy mu się jedynie zwrot za bilet II. klasy i zwrot za opłatę pakunku. Wszystkie inne wydatki, a ktokolwiek jeździ koleją, wie że są w podróże za dnia a jeszcze więcej nocną porą, muszą być pokryte z dyet.

Jeżeli miejsce urzędowania nie jest w pobliżu stacyi kolei żelaznej, natenczas urzędnik Wydziału krajowego udający się od stacyi kolejowej w głąb kraju, musi korzystać z tych zaprzęgów (fiaków), które na stacyi kolejowej na podróżnych czekają.

Otóż chyba z bardzo małymi wyjątkami nie pojedzie żaden fiaker ani inny zaprząg stojący przy staoyi kolejowej w głąb kraju za wynagrodzeniem po 1 zł. od mili, a na wielu stacjach kolei żelaznej, szczególnie przy złym stanie drogi w porze jesiennej lub wiosennej potrzeba zapłacić 2 i 3 razy tyle, ile przyznane wynagrodzenie wynosi.

Wyszukiwania innych tańszych zaprzęgów byłoby dla nieobznajomionego z miejscowymi stosunkami połączone ze stratą czasu, a zatem z kosztem funduszu krajowego i nie doprowadziłoby zresztą do celu, bo oboj który podróż odbyć musi jest zazwyczaj wyzyskiwany. Jedynym tańszym zaprzęgiem, który komisyjonający używać może, do czego jednak nie jest obowiązany mając prawo do zaprzęgu dla samego siebie, jest szybkowódz rządowy, a używać go może tylko wtedy, jeżeli szybkowódz kursuje w tym kierunku, w jakim urzędnik jechać musi, jeżeli na odejście szybkowoznu nie potrzeba długo czekać, a w końcu, jeżeli miejsca w szybkowozie nie są zamówione lub obsadzone.

Co do dyet, to Wydział krajowy zrobił to doświadczenie że takowe są albo zupełnie nie wystarczające na pokrycie wydatków hotelowych i utrzymania które z każdym rokiem są większe, albo wystarczają zaledwie, a przecież i to zważyć należy, że odzież w dłuższych podróżach ulega bardzo szybkiemu zniszczeniu; wypadki strat są prawie nieuniknione, a nadto, urzędnik musi zakupić sobie rozmaite przybory podróżne i cieplejsze okrycia, cieplejsze obowie, czapki, płaszcze, i t. d. czego by wszystkiego we Lwowie mieszkając nie potrzebował.

Następnie podnieść musi Wydział krajowy, że pomiędzy dyetami i kosztami podróży urzędników krajowych a dyetami i kosztami podróży urzędników państwowych niema prawie żadnego porównania, jak to dołączona tabela udowadnia. (Al. I.)

Co do kosztów podróży zaprzęgami, to także są prawie podwójne, a przytem zapomnąć nie należy, że urzędnik państwowy, mieszkający na powiecie, obznajomiony z stosunkami miejscowymi, może sobie łatwo wyszukać jak najtańszy zaprzęg i ma zazwyczaj swojego stałego furmana. Tych wszystkich ulg i ułatwień niema urzędnik Wydziału krajowego przyjeżdżający ze Lwowa.

Co do kosztów podróży koleją żelazną, to urzędnicy państwowi, pobierający płacę 2000 zł., mają już prawo do jazdy I. klasą kolei i pobierają dyety 6-50 ot., a przy płacy 2800 zł., 8 zł.

Wobec powyżej skreślonych stosunków zmuszony był Wydział krajowy wielokrotnie przyznawać urzędnikom Wydziału krajowego, którzy na komisye wyjeżdżali, do ich dyet i kosztów podróży dodatkowe remuneracye, gdyż nie mógł dopuścić do tego, ażeby urzędnik, pracujący gorliwie w poruczonych mu sprawach i narażający częstokroć swe zdrowie, nadwyżkę rzeczywistych wydatków ze swej kieszeni pokrywał.

Ponieważ powyższy stan rzeczy jest anormalny, przeto Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi w załączeniu projekt do uchwały z tą uwagą, że nadwyżka wydatków funduszu krajowego, jaka wskutek tego powstanie, wyniesie do roku, po zniesieniu dodatkowych remuneracyi, zaledwie kilkaset zł. w. a. Jednak i ten wydatek kilkuset zł. redukuje się do minimum, wobec faktu, że koszta dochodzeń ponoszą członkowie zwierzchności, jeżeli są uznani winnymi, względnie gminy i powiaty, które deklarują się z góry ponosić koszta komisyjne.

Z Rady Wydziału kraj. Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 10. listopada 1893.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Wereszczyński w. r.
Członek Wydziału krajowego.

U c h w a ł a

Urzednicy Wydzialu krajowego delegowani przez Wydzial krajowy na komisye z tytuliu nadzoru Wydzialu krajowego nad gminami i reprezentacyami powiatowymi pobierac beda nadal dyety wedlug nastepnej skali :

- a) urzednicy ze stala placą 2.500 zł i wyzej po 7 zł. na dzien.
- b) urzednicy ze stala placą 1.500 az do 2.500 zł. 6 zł. dziennie.
- c) urzednicy ze stala placą 1.000 az do 1.500 zł. 5 zł. dziennie.
- d) dla wszystkich innych urzednikow po 4 zł. dziennie.

Wszelkie dalsze przepisy co do dyet i kosztow podrózy urzednikow Wydzialu krajowego zawarte w uchwale Sejmu z dnia 15. pazdziernika 1881 pozostaja niezmienione.

---

płaconych przy 1. Dyet.

Ranga	P ł a c a	Dyeta	Do obok wymienio- nej dyety należy się koni pocztowych.	Kolej klasy	U w a g a
I.	12.000 zł. rocznie.	20 zł. — ct.	4	I.	¹⁾ Dz. pp. z 18. czerwca 1873. Nr. 115. ²⁾ Dyety pobiera się je- żeli odległość co najmniej 1. mila (2 godzin drogi) — ale nawet i przy mniejszej jak 1 milowej odległości — gdy ko- misya trwa więcej jak pół dnia.
II.	10.000 „	17 „ 50 „	4	I.	
III.	8.000 „	15 „ — „	4	I.	
IV.	7.000 „	12 „ 50 „	4	I.	
V.	4.500—5.500—6.000	10 „ 50 „	2	I.	
VI.	2.800—3.200—3.600	8 „ — „	2	I.	
VII.	2 000—2.200—2.400	6 „ 50 „	2	I.	
VIII.	1.400—1.600—1.800	5 „ — „	2	II.	
IX.	1.100—1.200—1.300	4 „ — „	2	II.	
X.	900— 950—1.000	3 „ 50 „	2	II.	
XI.	600— 700— 800	3 „ — „	2	II.	

K A Z

c. k. Urzędach

2. Milowego.

P o w i a t	Należytość według 1 kilom.	U w a g a
	ct.	
Brzeżany, Bóbrka, Podhajce, Przemyślany Rohatyn	18·4	Przy extrapoczcie należy się nadto 1) 1/4 jeźdnego. 2) poczesne pocztyliona 68 ct. 2) smarowanie na gościncu pocztowym co 15 klm. a na prywatnej drodze co 30 klm. po 14 ct. 4) przepręgowe co 15 klm. po 8 ct. Ogólne przepisy o milowem — vide Dz. pp. Nr. 169 z 3. lipca 1854.
Czortków, Borszczów, Husiatyn, Zaleszczyki	19·4	
Kołomyja, Horodenka, Kossów, Śniatyn	19·0	
Kraków, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Wieliczka	20·2	
Lwów, Gródek	19·4	
Przemyśl, Jarosław, Jaworów, Mościska	19·0	
Rzeszów, Łańcut, Nisko, Tarnobrzeg	19·4	
Sambor, Drohobycz, Rudki, Staremiasto, Turka	18·4	
Nowy Sącz, Gorlice, Grybów, Limanowa, Nowy targ	19·4	
Sanok, Brzozów, Dobromil, Krosno, Lisko	20·2	
Stanisławów, Bohorodczany, Buczacz, Nadwórna, Tlumacz	19·4	
Stryj, Dolina, Kałusz, Żydaczów	18·2	
Tarnopol, Skala, Trembowla, Zbaraż	19·0	
Tarnów, Dąbrowa, Jasło, Kolbuszowa, Mielec, Pilzno, Ropczyce	19·4	
Wadowice, Biała, Myślenice, Żywiec	20·2	
Złoczów, Brody, Kamionka	18·2	
Żółkiew, Cieszanów, Rawa, Sokal	19·0	

Powyższy wymiar milowego ważny jest od 1. października 1893 do 31. marca 1894
(co pół roku zmienia się).

